

Sygnatura akt VI W 494/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Krzysztof Korzeniewski

Protokolant: Aleksandra Duczemińska

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2016 r.

sprawy A. S. syna P. i M. z domu D.

urodzonego (...) we W.

obwinionego o to, że

w dniu 04.10.2015r. około godz. 16:27 we W. na Pl. (...) nie zastosował się do sygnalizatora S-5 przechodząc po wyznaczonym przejściu dla pieszych przy palącym się świetle czerwonym

tj. o czyn z art. 92 § 1 kw

I. uznaje obwinionego A. S. za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art.92 § 1 kw i za to na podstawie art. 92 § 1 kw wymierza mu naganę;

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VI W 494/16

UZASADNIENIE

W dniu 4 października 2015 r. około godz. 16:27 we W. na Placu (...) przechodził przez jezdnię z lewej strony na prawą, idąc od strony ul. (...), nie stosując się do sygnalizatora S-5, który podawał światło czerwone.

dowód: notatka urzędowa k. 5;

zeznania M. B. k. 14, rozprawa z dnia 18

lipca 2016 r.;

A. S. nie pracuje. Nie ma żadnych dochodów. Nie był dotychczas karany za przestępstwa jak i za wykroczenia.

dowód: dane osobopoznaqwcze k. 2;

notatka urzędowa k. 5-6;

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na zeznaniach M. B. oraz notatce urzędowej.

M. B. to policjant, który swoich obserwacji dokonał w ramach pełnienia czynności zawodowych. Dlatego też jego zeznaniom nie sposób odmówić waloru obiektywizmu.

Jako adekwatnej do zeznań M. B. dano wiarę notatce urzędowej sporządzonej przez tego świadka.

A. S. nie stosując się do sygnalizatora S-5 dopuścił się wybryku z art. 92 § 1 kw.

Wymierzając karę Sąd miał na względzie jej społeczne oddziaływanie, aspekt wychowawczy względem obwinionego a także jego sytuację (art. art. 33 § 1 i 2 kw oraz art. 24 § 3 kw).

Jako okoliczność łagodząca przyjęto prowadzenie przez obwinionego dotychczas nienagannego trybu życia (art. 33 § 3 pkt 4 kw). Okoliczności obciążających nie dostrzeżono.

A. S. nie ma jakichkolwiek dochodów. W tej sytuacji wymierzenie mu grzywny okazałoby się bezcelowe wobec niemożności jej wykonania. Przy tym ewentualne wykonanie grzywny w drodze zastępczej kary aresztu bądź prac społecznie użytecznych wobec sprawcy dotychczas niekarnego, który dopuścił się błahego wybryku, byłoby społecznie niezrozumiałe.

W tej sytuacji uznano, iż samo uznanie sprawstwa i winy a także wymierzenie kary o charakterze wychowawczym powinno przynieść wystarczający skutek prewencyjny (art. 36 kw).

O kosztach orzeczono z uwagi na brak środków u obwinionego.